Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

DECYZJA KOMISJI

z dnia 3 listopada 2010 r.

ustanawiająca kryteria i środki dotyczące finansowania komercyjnych projektów demonstracyjnych mających na celu bezpieczne dla środowiska wychwytywanie i geologiczne składowanie CO_2 oraz projektów demonstracyjnych w zakresie innowacyjnych technologii energetyki odnawialnej realizowanych w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, ustanowionego dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 7499)

(2010/670/UE)

(Dz.U. L 290 z 6.11.2010, s. 39)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja Komisji (UE) 2015/191 z dnia 5 lutego 2015 r.	L 31	31	7.2.2015
►M2	Decyzja Komisji (UE) 2017/2172 z dnia 20 listopada 2017 r.	L 306	24	22.11.2017

▼B

DECYZJA KOMISJI

z dnia 3 listopada 2010 r.

ustanawiająca kryteria i środki dotyczące finansowania komercyjnych projektów demonstracyjnych mających na celu bezpieczne dla środowiska wychwytywanie i geologiczne składowanie CO_2 oraz projektów demonstracyjnych w zakresie innowacyjnych technologii energetyki odnawialnej realizowanych w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, ustanowionego dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 7499)

(2010/670/UE)

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza decyzja określa zasady i kryteria dotyczące następujących kwestii:

1) wyboru komercyjnych projektów demonstracyjnych, których celem jest bezpieczne dla środowiska wychwytywanie i geologiczne składowanie CO_2 („projekty demonstracyjne w zakresie CCS”) i projektów demonstracyjnych w zakresie innowacyjnych technologii energetyki odnawialnej („projekty demonstracyjne w zakresie RES”), o których mowa w dyrektywie 2003/87/WE;

2) monetyzacji uprawnień, o których mowa w dyrektywie 2003/87/WE, w celu wspierania projektów demonstracyjnych w zakresie CCS i RES oraz w celu zarządzania związanymi z nimi dochodami;

3) wydatkowania dochodów i realizacji projektów demonstracyjnych w zakresie CCS i RES.

Niniejsza decyzja, w tym przepisy związane z monetyzacją uprawnień, pozostaje bez uszczerbku dla innych aktów wykonawczych przyjętych na mocy dyrektywy 2003/87/WE.

Artykuł 2

Zasady

1. Liczba uprawnień z rezerwy dla nowych instalacji, o której mowa w art. 10a ust. 8 dyrektywy 2003/87/WE, wynosi 300 milionów.

2. Wybór projektów demonstracyjnych w zakresie CCS i RES do finansowania w ramach niniejszej decyzji odbywa się w dwóch rundach zaproszeń do składania wniosków organizowanych przez Komisję i skierowanych do państw członkowskich, obejmujących równowartość 200 milionów uprawnień w przypadku pierwszej rundy zaproszeń do składania wniosków oraz równowartość 100 milionów uprawnień i część uprawnień pozostałą z pierwszej rundy, w przypadku drugiej rundy zaproszeń do składania wniosków.

3. Z zastrzeżeniem przepisów art. 10a ust. 8 akapit czwarty zdanie czwarte dyrektywy 2003/87/WE finansowanie w ramach niniejszej decyzji wynosi 50 % odpowiednich kosztów. Jeśli całkowita wartość finansowania ze środków publicznych, o które wystąpiono, wynosi mniej niż 50 % odpowiednich kosztów, to całkowite finansowanie ze środków publicznych, o które wystąpiono, odbywa się w ramach niniejszej decyzji.

▼B

Jeśli jednak finansowanie w ramach niniejszej decyzji jest połączone z finansowaniem z Europejskiego programu energetycznego na rzecz naprawy gospodarczej (EPENG), finansowanie w ramach niniejszej decyzji zostaje pomniejszone o kwotę finansowania uzyskaną ze środków EPENG.

▼M2

4. Wszelkie niewydatkowane dochody z pierwszej rundy zaproszeń do składania wniosków są dostępne w celu wspierania pierwszych w swoim rodzaju innowacyjnych, możliwych do powielenia i skalowalnych projektów demonstracyjnych w zakresie CCS i RES, z wykorzystaniem odpowiednich instrumentów finansowych zarządzanych przez Grupę Europejskiego Banku Inwestycyjnego, z pierwszeństwem dla instrumentu InnovFin oraz instrumentu dłużnego w sektorze transportu w ramach inicjatywy „Łącząc Europę”.

Poprzedni akapit, art. 6, 8 i art. 11 ust. 1–5 oraz art. 11 ust. 6 akapit pierwszy i drugi i art. 13 nie mają zastosowania do wykorzystania tych dochodów.

Komisja z odpowiednim wyprzedzeniem informuje Komitet ds. Zmian Klimatu o opracowywaniu odpowiednich umów delegowania zadań między Komisją i Europejskim Bankiem Inwestycyjnym, zwłaszcza w zakresie odnośnych kryteriów kwalifikowalności, wdrażania odpowiednich instrumentów finansowych, w szczególności rozwijania sekwencji projektów, oceny wniosków projektowych oraz wykorzystania niewydatkowanych dochodów, a także uwzględnia w stosowny sposób stanowiska państw członkowskich.

▼B

Artykuł 3

Odpowiednie koszty

1. Do celów art. 2 ust. 3 stosuje się zasady określone w ust. 2–5 niniejszego artykułu.

2. Odpowiednie koszty projektów demonstracyjnych w zakresie CCS są kosztami inwestycyjnymi, które są ponoszone przez projekt w wyniku zastosowania technologii CCS, pomniejszone o wartość bieżącą netto najdokładniejszego szacunku dotyczącego zysków i kosztów operacyjnych powstałych w związku ze stosowaniem technologii CCS w okresie pierwszych dziesięciu lat eksploatacji.

3. Odpowiednie koszty projektów demonstracyjnych w zakresie RES są dodatkowymi kosztami inwestycyjnymi, które są ponoszone przez projekt w wyniku zastosowania technologii energetyki odnawialnej, pomniejszone o wartość bieżącą netto najdokładniejszego szacunku dotyczącego kosztów i zysków operacyjnych powstałych w okresie pierwszych pięciu lat w porównaniu do produkcji konwencjonalnej o takiej samej wydajności pod względem efektywnej produkcji energii.

4. Koszty inwestycyjne, o których mowa w ust. 2 i 3, obejmują koszt inwestycji w grunty, obiekt i wyposażenie.

Koszty inwestycyjne mogą również obejmować inwestycje w transfer technologii i pozwolenia na wykorzystywanie *know-how* (zwane dalej „wartościami niematerialnymi i prawnymi”), z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:

a) wartość niematerialna i prawna może zostać uznana za podlegającą amortyzacji;

b) wartość niematerialna i prawna jest nabywana na zasadach rynkowych po możliwie najniższej cenie;

▼B

c) wartość niematerialna i prawna pozostaje w zakładzie beneficjenta przez co najmniej pięć lat.

Jeśli wartość niematerialna i prawna zostaje sprzedana przed upływem pięcioletniego okresu, o którym mowa w akapicie drugim lit. c), zysk ze sprzedaży zostaje odjęty od odpowiednich kosztów.

5. Koszty i zyski operacyjne netto, o których mowa w ust. 2 i 3, opierają się na najdokładniejszym szacunku dotyczącym wydatków operacyjnych ponoszonych przez projekt w odniesieniu do kosztów produkcji i uwzględniają wszelkie dodatkowe zyski wynikające z programów wsparcia, nawet jeśli nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu, koszty nieponiesione i istniejące środki w zakresie zachęt podatkowych.

Artykuł 4

Rola EBI

Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) wykonuje swoje zadania w ramach niniejszej decyzji na wniosek Komisji, w jej imieniu oraz na jej rachunek. Komisja ponosi odpowiedzialność wobec stron trzecich.

Wynagrodzenie EBI za wykonywanie tych zadań pochodzi z dochodu wytworzonego w ramach zarządzania dochodami.

Komisja i EBI zawierają umowę ustanawiającą szczegółowe warunki, zgodnie z którymi EBI wykonuje swoje zadania.

Artykuł 5

Procedura wyboru

1. Zaproszenia do składania wniosków są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Państwa członkowskie przyjmują wnioski dotyczące finansowania projektów, które mają być realizowane na ich terytorium.

Jeśli dany projekt ma być realizowany na terytorium kilku państw członkowskich (zwany dalej „projektem transgranicznym”), państwo członkowskie, które otrzymało wniosek dotyczący finansowania, informuje o tym pozostałe zainteresowane państwa członkowskie i współpracuje z nimi w celu podjęcia wspólnej decyzji w sprawie przedłożenia projektu przez państwo członkowskie, które otrzymało wniosek dotyczący finansowania.

3. Państwa członkowskie oceniają, czy dany projekt spełnia kryteria kwalifikowalności, o których mowa w art. 6. Jeśli tak jest, oraz w przypadku gdy państwo członkowskie wspiera dany projekt, to państwo członkowskie składa wniosek do EBI i informuje o tym Komisję.

Składając wnioski dotyczące finansowania, państwo członkowskie przedstawia w odniesieniu do każdego projektu następujące informacje:

a) wyrażoną w euro kwotę odpowiednich kosztów, o których mowa w art. 2 ust. 3;

▼B

b) wyrażoną w euro całkowitą kwotę finansowania ze środków publicznych, o które wystąpiono, stanowiącą odpowiednie koszty pomniejszone o każdy wkład do tych kosztów ze strony wykonawcy projektu;

c) najdokładniejszy szacunek dotyczący wartości bieżącej netto dodatkowych zysków wynikających z programów wsparcia, obliczonych zgodnie z art. 3 ust. 5;

d) w przypadku projektów demonstracyjnych w zakresie CCS, całkowitą prognozowaną ilość CO_2 składowanego w okresie pierwszych dziesięciu lat eksploatacji lub, w przypadku projektów demonstracyjnych w zakresie RES, całkowitą prognozowaną ilością energii wytwarzanej w okresie pierwszych pięciu lat eksploatacji.

Państwa członkowskie zgłaszają również Komisji zgodnie z art. 108 ust. 3 Traktatu wszelkie finansowanie danego projektu zawierające pomoc państwa, tak by umożliwić koordynację procedury wyboru z oceną pomocy państwa.

4. Na podstawie wniosków złożonych na mocy ust. 3 niniejszego artykułu EBI przeprowadza ocenę finansowej i technicznej wykonalności projektu (staranność finansowa i techniczna) zgodnie z art. 7.

W przypadku gdy wynik oceny jest pozytywny, EBI sporządza dla Komisji, zgodnie z art. 8, zalecenia dotyczące decyzji o przyznaniu finansowania.

5. Na podstawie zaleceń, o których mowa w ust. 4, po ponownym skonsultowaniu się z odnośnymi państwami członkowskimi w celu potwierdzenia, w stosownych przypadkach, wartości i struktury całkowitego wkładu finansowania ze środków publicznych oraz po uzyskaniu opinii Komitetu ds. Zmian Klimatu zgodnie z art. 3 decyzji Rady 1999/468/WE ([1]), Komisja przyjmuje decyzje o przyznaniu finansowania skierowane do poszczególnych państw członkowskich, wskazując wyrażoną w euro kwotę przyznanego finansowania w odniesieniu do odpowiednich projektów.

Artykuł 6

Kryteria kwalifikowalności

1. Dany projekt kwalifikuje się do finansowania, jeśli spełnione są następujące kryteria:

a) projekt musi zaliczać się do jednej z kategorii określonych w załączniku I część A;

b) projekt musi spełniać wymogi określone w załączniku I część B;

c) projekty wymienione w załączniku I część A.II muszą mieć innowacyjny charakter. Nie kwalifikują się stosowane, sprawdzone technologie.

2. Jeśli dane państwo członkowskie nie jest w stanie złożyć do EBI, zgodnie z art. 5 ust. 3, wniosków dotyczących projektów zaliczających się do dowolnej z podkategorii określonych w załączniku I część A.II i osiągających odnośne progi, wnioski dotyczące projektów nieosiągających odnośnych progów i zaliczających się do dowolnej z tych podkategorii mogą być składane przez to państwo członkowskie i są uznawane za kwalifikujące się do finansowania w drodze odstępstwa od przepisów ust. 1.

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

▼B

Artykuł 7

Staranność finansowa i techniczna

EBI przeprowadza ocenę staranności w odniesieniu do każdego proponowanego projektu zgodnie z wymogami ustanowionymi w zaproszeniach do składania wniosków, o których mowa w art. 5 ust. 1, uwzględniając przy tym co najmniej następujące aspekty:

1) zakres techniczny;

2) koszty;

3) finansowanie;

4) realizację;

5) eksploatację;

6) oddziaływanie na środowisko;

7) procedury udzielania zamówień publicznych.

Artykuł 8

Wybór projektu

1. Finansuje się osiem projektów objętych załącznikiem I część A.I (oraz po jednym projekcie w każdej z podkategorii projektów określonych w załączniku I część A.II.

Jeśli jednak pozwalają na to zasoby, mogą być finansowane dalsze projekty przy zachowaniu równowagi między projektami demonstracyjnymi w zakresie CCS i RES.

Jeśli w danej podkategorii złożono nie więcej niż dwa wnioski, Komisja bada potencjalny wpływ ograniczonej liczby wniosków na konkurencję w odniesieniu do wyboru w ramach niniejszej decyzji i może, w stosownych przypadkach, zdecydować o odroczeniu podjęcia decyzji dotyczących finansowania w danej podkategorii do drugiej rundy zaproszeń do składania wniosków.

2. Projekty zostają uszeregowane w porządku rosnących kosztów na jednostkę wydajności. Projekty demonstracyjne w zakresie CCS zostają uszeregowane w ramach jednej grupy. Projekty demonstracyjne w zakresie RES zostają uszeregowane w ramach każdej z podkategorii określonych w załączniku I część A.II.

Do celów akapitu pierwszego koszt na jednostkę wydajności oblicza się jako sumę kwot określonych w art. 5 ust. 3 lit. b) i c) podzieloną przez całkowitą prognozowaną ilość CO_2 składowanego w okresie pierwszych dziesięciu lat eksploatacji, w przypadku projektów demonstracyjnych w zakresie CCS, lub całkowitą prognozowaną ilość energii wytwarzanej w okresie pierwszych pięciu lat eksploatacji, w przypadku projektów demonstracyjnych w zakresie RES.

Jeśli odnośne państwa członkowskie potwierdzą, zgodnie z art. 5 ust. 5, wystarczające finansowanie ze środków publicznych na projekty demonstracyjne w zakresie CCS, projekty zajmujące najwyższe pozycje w klasyfikacji są wybierane w kolejności ich uszeregowania, pod warunkiem spełniania następujących kryteriów:

▼B

a) w każdej kategorii projektów wybiera się co najmniej jeden projekt i co najwyżej trzy projekty;

b) wybiera się co najmniej trzy projekty w zakresie składowania w złożach węglowodorów;

c) wybiera się co najmniej trzy projekty w zakresie składowania w solankowym poziomie wodonośnym.

Jeśli kryteria te nie zostaną spełnione, projekt rozważany w kontekście wyboru nie zostaje wybrany, a do wyboru rozważa się projekt zajmujący kolejną z najwyższych pozycji w klasyfikacji. Procedurę tę powtarza się do momentu wybrania ośmiu projektów.

Jeśli odnośne państwa członkowskie potwierdzą, zgodnie z art. 5 ust. 5, wystarczające finansowanie ze środków publicznych na projekty demonstracyjne w zakresie RES, wybierane są projekty zajmujące najwyższe pozycje w klasyfikacji w każdej z podkategorii. Jeśli w jednej z rund zaproszeń do składania wniosków w jednej podkategorii projektów lub w szeregu podkategorii projektów nie istnieją projekty kwalifikujące się oraz wykonalne pod względem finansowym i technicznym, finansuje się odpowiednią liczbę dodatkowych projektów w innych podkategoriach tej samej kategorii projektów. Szczegóły są określane w zaproszeniu do składania wniosków zgodnie z art. 5 ust. 1.

Wybrane projekty demonstracyjne w zakresie CCS stanowią razem „grupę CCS”, zaś wybrane projekty demonstracyjne w zakresie RES stanowią razem „grupę RES”.

3. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1, w przypadku gdy całkowita kwota finansowania, o które wystąpiono w ramach niniejszej decyzji, jest wyższa niż dostępne środki, liczba wybranych projektów zostaje ograniczona tak, by kwotę finansowania, o które wystąpiono, zmniejszyć w takiej samej proporcji w każdej z grup, o których mowa w ust. 2 akapity trzeci i piąty.

W przypadku każdej z grup odrzucany jest najpierw projekt o najwyższym koszcie na jednostkę wydajności, a następnie odrzucany jest projekt o najwyższym koszcie na jednostkę wydajności w innej kategorii. Procedurę tę powtarza się do momentu, w którym finansowanie, o które wystąpiono, znajduje pokrycie przy pomocy dostępnych środków.

4. Z zastrzeżeniem istnienia wniosków złożonych EBI na mocy art. 5 ust. 3, w przypadku których EBI zaleca Komisji, na mocy art. 5 ust. 4, podjęcie decyzji o przyznaniu finansowania, w jednym państwie członkowskim finansuje się co najmniej jeden projekt i nie więcej niż trzy projekty.

Akapitu pierwszego nie stosuje się jednak do projektów transgranicznych.

Artykuł 9

Decyzje o przyznaniu finansowania

Decyzje o przyznaniu finansowania są uzależnione od wydania wszystkich stosownych krajowych zezwoleń zgodnie z odpowiednimi wymogami na mocy prawa Unii, od zatwierdzenia przez Komisję wszelkiej pomocy państwa przyznanej w odniesieniu do projektu oraz od podjęcia ostatecznych decyzji dotyczących inwestycji przez sponsorów, w ciągu ►M1 48 miesięcy ◄ od przyjęcia decyzji o przyznaniu finansowania.

▼B

W odniesieniu do projektów demonstracyjnych w zakresie CCS w zakresie składowania w solankowym poziomie wodonośnym decyzje o przyznaniu finansowania są uzależnione od wydania wszystkich stosownych krajowych zezwoleń zgodnie z odpowiednimi wymogami na mocy prawa Unii, od zatwierdzenia przez Komisję wszelkiej pomocy państwa przyznanej w odniesieniu do projektu oraz od podjęcia ostatecznych decyzji dotyczących inwestycji przez sponsorów, w ciągu ►M1 60 miesięcy ◄ od przyjęcia decyzji o przyznaniu finansowania

Decyzje o przyznaniu finansowania tracą skutek prawny, jeśli nie są spełnione warunki, o których mowa w akapitach pierwszym lub drugim.

Artykuł 10

Monetyzacja uprawnień i zarządzanie dochodami

1. Do celów monetyzacji uprawnień i zarządzania dochodami Komisja działa w imieniu państw członkowskich.

2. Państwa członkowskie oraz Komisja zapewniają przekazanie do EBI 300 milionów uprawnień, o których mowa w art. 2 ust. 1, w celu monetyzacji i zarządzania dochodami.

3. EBI sprzedaje uprawnienia przeznaczone dla pierwszej rundy zaproszeń do składania wniosków, zanim Komisja przyjmie decyzje o przyznaniu finansowania w odniesieniu do każdej z rund zaproszeń do składania wniosków, o których mowa w art. 5 ust. 1.

EBI zarządza dochodami i przekazuje je państwom członkowskim do celów wydatkowania zgodnie z art. 11.

Artykuł 11

Wydatkowanie dochodów i wykorzystanie niewydatkowanych dochodów

1. Państwa członkowskie wydatkują dochody na rzecz sponsorów projektu na podstawie prawnie wiążących instrumentów określających przynajmniej co następuje:

a) projekt i przyznane finansowanie w euro;

b) datę rozpoczęcia eksploatacji;

c) wymogi w zakresie dzielenia się wiedzą zgodnie z art. 12;

d) wymogi dotyczące wydatkowania dochodów zgodnie z ust. 2–6 niniejszego artykułu;

e) wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z art. 13;

f) informacje dotyczące warunków stosowania decyzji, o których mowa w art. 9.

▼B

W przypadku pierwszej rundy zaproszeń do składania wniosków, o których mowa w art. 5 ust. 1, data rozpoczęcia eksploatacji, o której mowa w niniejszym ustępie akapit pierwszy lit. b), przypada najpóźniej na dzień ►M1 31 grudnia 2017 r. ◄, z wyjątkiem sytuacji, w której daną decyzję o przyznaniu finansowania przyjęto po dniu 31 grudnia 2011 r.; wówczas data rozpoczęcia eksploatacji przypada nie później niż ►M1 6 lat ◄ od daty przyjęcia decyzji o przyznaniu finansowania.

▼M1

Jeżeli projekt nie wejdzie do eksploatacji przed datą rozpoczęcia eksploatacji, określoną dla danego projektu, termin ten automatycznie przedłuża się o rok.

Decyzje o przyznaniu finansowania tracą skutek prawny, jeśli projekt nie wejdzie do eksploatacji przed datą rozpoczęcia eksploatacji, mającą zastosowanie zgodnie z akapitem trzecim. W takim przypadku wszelkie środki wydatkowane lub otrzymane celem wydatkowania podlegają zwrotowi.

▼B

2. Wydatkowanie odbywa się corocznie. Wydatkowana kwota odpowiada – w przypadku projektów demonstracyjnych w zakresie CCS – monitorowanej, raportowanej i weryfikowanej zgodnie z art. 14 i 15 dyrektywy 2003/87/WE ilości CO_2 składowanego w odnośnym roku pomnożonej przez wskaźnik finansowania oraz – w przypadku projektów demonstracyjnych w zakresie RES – ilości wytworzonej energii pomnożonej przez wskaźnik finansowania.

Wskaźnik finansowania oblicza się poprzez podzielenie przyznanego finansowania przez 75 % prognozowanej całkowitej ilości CO_2 składowanego w okresie pierwszych dziesięciu lat eksploatacji w przypadku projektów demonstracyjnych w zakresie CCS, lub 75 % prognozowanej całkowitej ilości energii wytwarzanej w okresie pierwszych pięciu lat eksploatacji w przypadku projektów demonstracyjnych w zakresie RES.

3. Wydatkowanie na dany rok odbywa się jedynie, jeśli w odniesieniu do tego roku spełnione są wymogi w zakresie dzielenia się wiedzą.

4. Wydatkowanie ogranicza się do okresu dziesięciu lat od daty, o której mowa w ust. 1 lit. b) w przypadku projektów demonstracyjnych w zakresie CCS oraz do okresu pięciu lat od tej daty w przypadku projektów demonstracyjnych w zakresie RES. Całkowita wydatkowana kwota nie przekracza kwoty przyznanego finansowania, o którym mowa w ust. 1 lit. a).

5. W przypadku gdy państwo członkowskie, którego to dotyczy, gwarantuje zwrot do EBI wszelkiego finansowania w kwocie przekraczającej finansowanie określone na mocy ust. 2, 3 i 4, część kwoty finansowania lub cała kwota finansowania dla danego projektu może zostać wydatkowana przed rozpoczęciem eksploatacji tego projektu zgodnie ze szczegółami określonymi w decyzji o przyznaniu finansowania.

6. Nie naruszając przepisów art. 4 akapit drugi, dochody, które nie zostały wydatkowane na projekty oraz dochód wytworzony w ramach zarządzania dochodami, zostają wykorzystane w celu współfinansowania dalszych projektów demonstracyjnych w ramach niniejszej decyzji do dnia 31 grudnia 2015 r.

▼B

Państwa członkowskie zwracają EBI dochody, które nie były wydatkowane.

Po dniu 31 grudnia 2015 r. wszelkie pozostałe środki przypadają państwom członkowskim. Na koniec wydatkowania środki te zostają przekazane państwom członkowskim zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 10a ust. 7 dyrektywy 2003/87/WE.

Artykuł 12

Dzielenie się wiedzą

Państwa członkowskie zapewniają, by wszyscy wykonawcy projektu, członkowie konsorcjum, dostawcy i podwykonawcy, którzy uzyskują znaczne korzyści pod względem rozwoju ich produktu lub usługi dzięki otrzymywanemu finansowaniu publicznemu, dzielili się z pozostałymi wykonawcami projektu, organami publicznymi, instytutami badawczymi, organizacjami pozarządowymi i ogółem społeczeństwa informacjami na temat kwestii określonych w załączniku II zgodnie z dalszymi szczegółami określonymi w zaproszeniach do składania wniosków, o których mowa w art. 5 ust. 1.

Dzielenie się informacjami odbywa się corocznie i dotyczy wszystkich informacji uzyskanych i przetwarzanych w danym roku.

Artykuł 13

Sprawozdawczość państw członkowskich

W czasie okresów, o których mowa w art. 11 ust. 4, państwa członkowskie składają Komisji do dnia 31 grudnia każdego roku sprawozdania z realizacji projektów.

Sprawozdania te zawierają w odniesieniu do każdego z projektów co najmniej następujące informacje:

1) ilość składowanego CO_2 lub wytwarzanej czystej energii;

2) wydatkowane środki;

3) wszelkie istotne problemy związane z realizacją projektu.

Artykuł 14

Sprawozdawczość Komisji

Po zakończeniu pierwszej rundy zaproszeń do składania wniosków Komisja składa Komitetowi ds. Zmian Klimatu sprawozdanie z przebiegu tej rundy zaproszeń do składania wniosków, wskazując, czy konieczne są jakiekolwiek zmiany do niniejszej decyzji mające na celu zapewnienie równowagi pod względem geograficznym i technicznym w drugiej rundzie zaproszeń do składania wniosków.

▼M2

Komisja regularnie składa Komitetowi ds. Zmian Klimatu sprawozdania na temat wykorzystania dochodów, o których mowa w art. 2 ust. 4, obejmujące wstępne informacje na temat planowanego wsparcia dla projektów i części wsparcia, która będzie dostępna w formie dotacji; geograficzne rozmieszczenie projektów; skalę projektów i zasięg techniczny; informacje *ex post* na temat postępu realizacji, unikania emisji CO_2, wykorzystania dźwigni finansowej, podnoszenia poziomu wiedzy i wyciągniętych wniosków, zależnie od przypadku.

▼B

Artykuł 15

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

KRYTERIA KWALIFIKOWALNOŚCI

A. KATEGORIE PROJEKTÓW

I. **Kategorie projektów demonstracyjnych w zakresie CCS (z minimalnymi progami wydajności** [1]**))**

— wytwarzanie energii: przed spalaniem, 250 MW,

— wytwarzanie energii: po spaleniu, 250 MW,

— wytwarzanie energii: paliwowo-tlenowe, 250 MW,

— zastosowania przemysłowe wprowadzające a) wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla w rafineriach przy składowaniu 500 kiloton na rok (kt/r) CO_2 z jednego źródła lub większej liczby źródeł w rafinerii; b) stosowanie wychwytywania i składowania dwutlenku węgla w przypadku pieców cementowych przy składowaniu 500 kt/r CO_2; c) stosowanie wychwytywania i składowania dwutlenku węgla w przypadku głównych ciągów produkcyjnych w produkcji żelaza i stali przy składowaniu 500 kt/r CO_2; lub d) stosowanie wychwytywania i składowania dwutlenku węgla w przypadku głównych ciągów produkcyjnych w produkcji aluminium przy składowaniu 500 kt/r CO_2.

II. **Kategorie projektów demonstracyjnych w zakresie innowacyjnych RES (z minimalnymi progami wielkości)**

— Podkategorie projektów w zakresie bioenergii:

— przetwarzanie lignocelulozy na pośrednie stałe, płynne lub półpłynne nośniki bioenergii w procesie pirolizy, przy wydajności 40 kt/r produktu końcowego,

— przetwarzanie lignocelulozy na pośrednie stałe, płynne lub półpłynne nośniki bioenergii w procesie prażenia, przy wydajności 40 kt/r produktu końcowego,

— przetwarzanie lignocelulozy na syntetyczny gaz ziemny lub gaz syntezowy lub na energię w procesie gazyfikacji, przy wydajności 40 milionów normalnych metrów sześciennych na rok (mln Nm^3/r) produktu końcowego lub 100 GWh/r energii elektrycznej,

— przetwarza ie lignocelulozy na biopaliwa lub biopłyny lub na energię w tym w procesie zgazowania autotermicznego, przy wydajności 15 milionów litrów na rok (mln l/r) produktu końcowego lub 100 GWh/r energii elektrycznej. Wytwarzanie syntetycznego gazu ziemnego jest wyłączone z zakresu tej podkategorii,

— przetwarzanie surowców lignocelulozowych, takich jak ługu powarzelnego lub produktów pirolizy bądź prażenia w procesie zgazowania w złożu unoszonym na wszelkie biopaliwa, przy wydajności 40 mln l/r produktu końcowego,

— przetwarzanie lignocelulozy na energię elektryczną o wydajności 48 % w oparciu o dolną wartość opałową (50 % wilgotności), przy wydajności 40 MWe lub wyższej,

— przetwarzanie lignocelulozy na etanol i alkohole wyższe w procesach chemicznych i biologicznych, przy wydajności 40 mln l/r produktu końcowego;

— przetwarzanie lignocelulozy lub odpadów z gospodarstw domowych na biogaz, biopaliwa lub biopłyny w procesach chemicznych i biologicznych, przy wydajności 6 mln Nm^3/r metanu lub 10 mln l/r produktu końcowego,

— przetwarzanie alg lub mikroorganizmów na biopaliwa lub biopłyny w procesach chemicznych lub biologicznych, przy wydajności 40 mln l/r produktu końcowego,

[1] Progi energetyczne CCS są wyrażone jako produkcja energii elektrycznej brutto przed wychwyceniem.

▼B

Uwaga: W przypadku biopaliw i biopłynów w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ([1]) spełniane są kryteria zrównoważonego rozwoju określone w tej dyrektywie.

— Podkategorie projektów w zakresie skoncentrowanej energii słonecznej:

  — rynna paraboliczna lub soczewki Fresnela wykorzystujące stopione sole lub inne nieszkodliwe dla środowiska ciecze będące nośnikami ciepła, o pojemności znamionowej 30 MW,

  — rynna paraboliczna lub soczewki Fresnela działające w oparciu o bezpośrednią generację pary wodnej, o pojemności znamionowej 30 MW. Temperatura osiągana w kolektorze słonecznym za pomocą bezpośredniej generacji pary wodnej powinna wynosić powyżej 500 °C,

  — instalacja wieżowa wykorzystująca cykl pary przegrzanej (wielowieżowa lub kombinacja kolektorów liniowych i wieży), o pojemności znamionowej 50 MW,

  — instalacja wieżowa wykorzystująca sprężone powietrze o temperaturze powyżej 750 °C i turbinę gazową wchodzącą w skład słonecznej instalacji hybrydowej, o pojemności znamionowej 30 MW,

  — wielkoskalowe elektrownie z silnikiem Stirlinga z efektywnością konwersji promieniowania słonecznego na energię elektryczną ponad 20 % i o pojemności znamionowej co najmniej 25 MW,

  Uwaga: Obiekty demonstracyjne mogą uwzględniać rozwiązania w zakresie suchego chłodzenia, hybrydyzacji i (zaawansowanego technologicznie) przechowywania energii cieplnej.

— Podkategorie projektów w zakresie fotowoltaiki:

  — duże elektrownie fotowoltaiczne wykorzystujące układy koncentratorowe, o pojemności znamionowej 20 MW,

  — duże elektrownie fotowoltaiczne wykorzystujące wielozłączowe cienkowarstwowe ogniwa krzemowe, o pojemności znamionowej 40 MW,

  — duże elektrownie fotowoltaiczne stosujące technologię CIGS (ang. *Copper indium gallium (di)selenide*), o pojemności znamionowej 40 MW.

— Podkategorie projektów w zakresie energii geotermicznej:

  — zaawansowane systemy geotermiczne w polach naprężeń rozciągających, o pojemności znamionowej 5 MWe,

  — zaawansowane systemy geotermiczne w polach naprężeń ściskających, o pojemności znamionowej 5 MWe,

  — zaawansowane systemy geotermiczne w obszarach, w których znajdują się głęboko położone, lite skały osadowe i granitowe oraz inne struktury krystaliczne, o pojemności znamionowej 5 MWe,

  — zaawansowane systemy geotermiczne w głębokich warstwach wapienia, o pojemności znamionowej 5 MWe,

  Uwaga: Zastosowania w zakresie kogeneracji o takich samych progach energetycznych są również kwalifikowane.

— Podkategorie projektów w zakresie energii wiatrowej:

  — morskie elektrownie wiatrowe (o minimalnej wydajności silnika wynoszącej 6 MW) o pojemności znamionowej 40 MW,

  — morskie elektrownie wiatrowe (o minimalnej wydajności silnika wynoszącej 8 MW) o pojemności znamionowej 40 MW,

([1]) Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

▼B

— morskie elektrownie wiatrowe (o minimalnej wydajności silnika wynoszącej 10 MW) o pojemności znamionowej 40 MW,

— systemy wiatrowe pływające na morzu otwartym, o pojemności znamionowej 25 MW,

— lądowe silniki wiatrowe zoptymalizowane do eksploatacji na trudnych terenach (takich jak tereny zalesione, obszary górskie), o pojemności znamionowej 25 MW,

— lądowe silniki wiatrowe zoptymalizowane do eksploatacji w zimnych klimatach (przy temperaturach poniżej – 30 °C i w warunkach dużego oblodzenia), o pojemności znamionowej 25 MW.

— Podkategorie projektów w zakresie energii mórz i oceanów:

— instalacje wykorzystujące ruch fal morskich, o pojemności znamionowej 5 MW,

— instalacje wykorzystujące energię prądów morskich/pływowych, o pojemności znamionowej 5 MW,

— instalacje wykorzystujące technologię konwersji oceanicznej energii cieplnej (OTEC), o pojemności znamionowej 10 MW.

— Podkategorie projektów w zakresie energii wodnej:

— wytwarzanie energii przy pomocy wysokotemperaturowych generatorów nadprzewodnikowych: 20 MW.

— Podkategorie projektów w zakresie zarządzania rozproszonym wytwarzaniem energii odnawialnej (inteligentne sieci):

— zarządzanie energią odnawialną i optymalizacja do eksploatacji w małych i średnich instalacjach wytwarzania rozproszonego na obszarach wiejskich z przeważającym udziałem energii słonecznej: 20 MW w przypadku sieci niskiego napięcia + 50 MW w przypadku sieci średniego napięcia,

— zarządzanie energią odnawialną i optymalizacja do eksploatacji w małych i średnich instalacjach wytwarzania rozproszonego na obszarach wiejskich z przeważającym udziałem energii wiatrowej: 20 MW w przypadku sieci niskiego napięcia + 50 MW w przypadku sieci średniego napięcia,

— zarządzanie energią odnawialną i optymalizacja do eksploatacji w małych i średnich instalacjach wytwarzania rozproszonego na obszarach miejskich: 20 MW w przypadku sieci niskiego napięcia + 50 MW w przypadku sieci średniego napięcia,

Uwaga: Nie wyłącza się stosowania aktywnego obciążenia (elektryczne grzejniki/pompy ciepła itp.).

B. WYMOGI DOTYCZĄCE PROJEKTÓW

I. **Wymogi wspólne**

— musi zostać zapewniona zgodność z progami w zakresie wydajności określonymi w części A,

— w odniesieniu do pierwszej rundy zaproszeń do składania wniosków projekty muszą wykazywać, że można rozsądnie oczekiwać rozpoczęcia eksploatacji do dnia 31 grudnia 2015 r. w razie przyjęcia odpowiedniej decyzji o przyznaniu finansowania do dnia 31 grudnia 2011 r.,

— muszą zostać uzyskane dla danego projektu wszystkie stosowne krajowe zezwolenia, zgodne z odpowiednimi wymogami na mocy prawodawstwa Unii lub zapoczątkowane stosowne procedury wydawania zezwoleń i osiągnięte w tym zakresie postępy wystarczające do zapewnienia rozpoczęcia komercyjnej eksploatacji do dnia 31 grudnia 2015 r., do celów pierwszej rundy, w razie przyjęcia odpowiedniej decyzji o przyznaniu finansowania do dnia 31 grudnia 2011 r.,

— wykonawca projektu musi podjąć wiążące zobowiązanie do dzielenia się wiedzą, zgodnie z wymogami określonymi w art. 12,

— projekty są zlokalizowane na terytorium państw członkowskich, ich wyłącznych stref ekonomicznych i ich szelfu kontynentalnego.

▼B

II. **Projekty demonstracyjne w zakresie CCS**

— każdy projekt musi obejmować pełny łańcuch (wychwytywanie, transport, składowanie),

— w każdym projekcie demonstracyjnym na poziomie wychwytywania musi zostać wprowadzona integracja ciepła,

— wskaźnik wychwytywania CO_2 musi wynosić co najmniej 85 % CO_2 ze spalin, w przypadku których stosuje się wychwytywanie,

— każdy projekt musi obejmować niezależny blok badawczy dotyczący bezpieczeństwa składowisk i poprawy w zakresie technologii monitorowania, w szczególności w dziedzinie migracji solanki, jej potencjalnych dróg i skutków.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

WYMOGI W ZAKRESIE DZIELENIA SIĘ WIEDZĄ

A. **Rozruch techniczny i wydajność**

— niezawodność,

— wychwytywany CO_2,

— wydajność na poszczególnych poziomach, w tym różnice między oczekiwaną i rzeczywistą wydajnością,

— wzrost popytu na paliwo; popyt na energię elektryczną, cieplną i chłodniczą,

— podstawowe nakłady i wyniki oraz projekt,

— zidentyfikowane przyszłe kwestie w dziedzinie badań i rozwoju.

B. **Wysokość kosztów**

— koszty kapitałowe i operacyjne,

— koszty całkowite i koszty na jednostkę wydajności (ton składowanego CO_2, MWh wytworzonej czystej energii).

C. **Zarządzanie projektem**

— prawodawstwo/udzielanie zezwoleń,

— zarządzanie kwestiami związanymi z zainteresowanymi stronami, w tym kontakty z rządami,

— planowanie,

— organizacja projektu.

D. **Oddziaływanie na środowisko**

— skuteczność: zmniejszenie emisji CO_2 na jednostkę energii,

— innego rodzaju oddziaływanie na środowisko podczas niezakłóconej eksploatacji.

E. **Zdrowie i bezpieczeństwo**

— incydenty i zaistniałe niebezpieczne sytuacje (zakłócona eksploatacja),

— systemy monitorowania bezpieczeństwa i systemy rozwiązywania problemów dotyczących bezpieczeństwa,

— kwestie związane z ochroną zdrowia podczas niezakłóconej eksploatacji.

F. **Wydajność składowisk CCS**

— modele i symulacje (rozprzestrzenianie się złoża CO_2 – frontu ciśnienia),

— wyniki porównania historycznych danych i dostosowań (konieczna ocena: norma w przedziale odchylenia lub znaczna nieregularność wymagająca podjęcia działania),

— zachowanie solanki przemieszczającej się w wyniku zatłaczania CO_2.